

**Ang Mensahe sa Paska
sa Patriarka sa Mosko ug tibuok Rus Kirill
ngadto sa mga Kobispohan, Kaparian, mga Diakono, Monastikong han-ay,
ug Tanang mga Anak sa Simbahang Orthodox sa Russia**

**Mga minahal diha sa Ginoo nga talahurong mga obispo, halangdong
mga kaparian ug mga diakono, nahigugma sa Dios nga mga monghe ug mga
madre, minahal nga mga kaigsuonan.**

Kaninyong mga Orthodox nga Kristohanon nga lumulupyo sa mga kanasuran sa kalibutan, kinsa karon anaa sa mga kasimbahanan ug nagapangamuyo sa inyong mga panimalay, ako nagapahinungod kaninyo karon aron ipaabot gikan sa kasing-kasing nga napuno sa espiritohanong kalipay ang pagtimbaya niining bantugang kapistahan sa Balaang Paska; ug aron sa madaugong pagsangyaw subay sa tradisyon sa kakaraanan:

SI KRISTO NABANHAW

Sulod sas duha ka libo ka tuig paagi niining mismong mga pulong ang Balaang Simbahan madaugong nagmantala sa gihatag sa Dios nga kaluwasan ngadto sa katawhan. Niining mga pulonga anaa ang silaob sa atong pagtuo, ang kusog sa gugma, ang pundasyon sa pagtuo, ang patukuranang bato sa Simbahan, ang tutok sa mensahe sa Bag-ong Kasabotan, ang dili maawop nga kahayag sa kalamdagan ug ang tuboran sa inspirasyon, ang kinauyokan sa Kristohanong kinabuhi ug ang tibuok nga umaabot.

Sa bisag unsa mang panghitabo niining atong kalibotan nga kanunay-nagabag-o, ug usahay naghiwasa ug napuno sa kagubot, sa bisag unsa mang kalisod ug kapait nga atong mahiagoman; kita nasayod, nagatuo ug nagasangyaw nga ang Paskanhong kalipay sa Pagkabanhaw sa Manluluwas magpabilin nga dili mapakyas ug kanunayng madaugon.

Unsa may buot ipasabot niining pinaka-importanteng Kristohanong kasaulogan? Sa kang kinsang ngalan ug alang kang kinsa ang Anak sa Dios mikanaog sa yuta: midawat sa hulagway sa usa ka ulipon (*Fil. 2:7*), nag-antos sa

kasakitan, gilansang sa krus ug nabanhaw? Ug unsay angay buhaton natong mga tawo niining ika-baynte-uno nga siglo, aron sa tinuoray mahimong umaambit ug sumusunod sa kadaugan nga naangkon ni Kristo batok sa kamatayon?

Ang Simbahan nagahatag kanato ug tubag niining mga pangutana. Ang Simbahan nagapadayag nga pinaagi sa Anak sa Dios — Kinsa nahimong tawo pinaagi sa Labing Santos nga Theotokos — *ang impyerno nahimong binilanggo; si Adan gipahaw-as gikan sa kamatayon; ang tawhanong tunglo nahimong walay kapuslanan; ang kamatayon namatay; ug kita nakabaton sa kinabuhi* (Theotokion sa Pagkabanhaw, Stikihera sa Pagdayeg, ikaduhang tono). Sa pagkatinuod ang Ginoo nagadasig kanato diha sa Iyang gugma, nagapalingkawas kanato gikan sa kahadlok sa kamatayon ug pagkadaot, naga-ayo sa atong espirohananon ug lawasnon nga mga kahuyang, nagahupay kanato sa panahon sa pag-antos ug kasubot, ug nagatabang kanato sa pagsunod sa makaluwas nga dalan padulong sa kinabuhing walay katapusan, *sa panahon nga ang Dios magapahid sa mga luha gikan sa mga mata (sa mga tawo), ug ug wala nay kamatayon o kasubo, paghilak o kasakit* (Pinadayag 21:4).

Kay sa Iyang pagbuhat sa kahimoan sa pagtubos, ang Ginoo pinaagi sa Iyang sakripisyo sa krus ug sa Iyang mahimayaong pagkabanhaw nag-abli sa mga ganghaan sa langit alang sa tanan. Ug sukad niadto hangtod karon, ang matag tawo gihatagan ug kahigayonan sa kinasingkasing nga pagdawat kang Kriso isip matuod nga Dios ug Manluluwas, Kinsa nagahatag ug puno sa bendisyon nga kakusog aron sa pagkinabuhi nga makatarunganon ug aron asa madasigong pagsalmot sa kabag-ohan sa kalibotan.

Mahitungod sa Paskha, si San Nikolas sa Serbia — usa ka iladong teologo sa niaging siglo — nisulat, “*Si Kristo nabanhaw — sa ato pa, ang Kinabahi mas kusgan kay sa kamatayon. Si Kristo nabanhaw — sa ato pa, ang maayo mas kusgan kay sa daotan. Si Kristo nabanhaw — sa ato pa, ang tanang kalisod sa kinabuhi nasulbad na*” (Mga hunahuna mahitungod sa maayo ug daotan). Ug kining kalipay sa Paska, kalipay sa pakighiusa sa Dios ug kalipay sa pagbaton ug *bag-ong kinabuhi* (Rom. 6:4) nga tinukod diha sa kaayo ug hustisya, nagatandog sa kasingkasing sa minilyon nga mga kristohanon, nagadasig sa pagsalmot sa mga bulahton sa gugma

ug kaluoy, nagahupay panahon sa kalisdanan, nagahatag ug paglaom sa mga nawad-an, ug nagalig-on sa mga huyang.

Niining masanag nga kasaulogan sa Paska atong ihalad ang atong mga pagampo ngadto sa Dios pahinungod alang sa mga tawo nga karon nahimutang sa mga dapit sa gubat. Kita, isip mga kristohanaon, dili dapat mahimong mga walay-pagtagad sa mga katalagman ug mga kalisdanan sa atong mga kaigsuonan nga kinsang mga kasingkasing karon napagod na tungod sa kalayo sa panagbingkil sulod sa ilang nasod. Sa ingon, kinahanglan natong ipadangat sa Ginoo ang atong mga bug-os nga pangamuyo aron nga Siya unta, diha sa Iyang kaluoy ug kalumo, moayo sa mga lawasnon, ug labaw sa tanan, mga espiritohanong samad, aron nga Siya unta mohupay sa matag kasubot ug nga Siya unta maghatag ug maluntarong kalinaw sa atong igsuong kabanayan nga niambit ug usa lang ka bunyag diha sa bunyaganan sa Dnepro.

Ingon nga ang yutan-ong kinabuhi sa Manuluwas napuno sa paghago ug gugma nga magsakripisyo alang sa katawhan, kita usab ginaawhag aron mahimong sama Niya pinaagi sa atong pag-alagad sa atong isig-kaingon. Kay sa matag maayong buhat — bisag sa pinakagamay na lamang; sa matag kakugi nga ipadaplin ang atong kaugalingong kahakog aron sa kaayohan sa uban: nagapaduol kanato ngadto sa Dios — ang Tuboran sa kinabuhi ug kawalay-kamatayon, sa ato pa, nagahimo kanatong mas malipayon.

Hinaot nga ang Nabanhawng Ginoo —Kinsa diha sa Iyang matinud-anong saad naga-uban sa Iyang mga sumodunod *bisan hangtod sa katapusan sa kahangturan* (Mat. 28:20) — motugot unta kanato — mga makasasala ug mga huyang, apan ginauhaw sa kamatuoran ug nagapangita sa kaluwasan — sa pagbaton sa bulahang kinabuhi human nato matapos ang atong yutan-ong panaw; nga unta diha sa Langitnong puloy-anan *nga giandam nang daan gikan pa sa pagbuhat sa kalibotan* (Mat. 25:34), *kita uban sa mga santos maghari sa Iyang walay katapusang himaya* (San Ambrosio sa Milan: Awit “Nagadayeg kami Kanim, O Dios”). Kining malipayong pagpaabot sa moabot nga Gingharian sa gugma, sa panahon nga ang *Dios maghari sa tanan sa hingpit gayod* (1 Cor. 15:28) ang ginasangyaw sa

Simbahan sa kanunay, ug labi pa niining mahayagong mga adlaw sa kasaulogan sa Paska.

Atong pamalandongan ang makaluwas nga tingog sa Simbahan nga nagatawag kanato pinaagi sa Santos nga Apostol Pablo sa pagsaulog sa Paska *dili pinaagi sa daang patubo nga mao ang patubo sa sala ug kalaw-ayan kondili pinaagi sa tinapay nga walay patubo, ang tinapay sa kaputli ug sa kamatuoran* (1 Cor. 5:8). Ato kining pamalandongan ug atong paningkamotan ang pagkinabuhi subay sa Diosnong kasugoan. Pinaagi sa kamatuoran sa Ebanghelyo, sa atong maayong mga buhat ug sa atong tibuok kinabuhi, atong ipadayag kanila nga anaa sa haduol ug kanila nga anaa sa halayo nga matuod nga nabanhaw si Kristo, kang Kinsa angay ang tanang himaya, dungog ug pagsimba hangtod sa kahangturan sa mga kahangturan. Amen.

+KIRILL

PATRIARKA SA MOSKO UG TIBUOK RUS

Paska

2023